

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D., ve věci

žalobců: a) **Z. H.**, narozen „X“,
bytem „X“,
b) **A. H.**, narozena „X“,
bytem „X“,
oba zastoupeni Mgr. Štěpánem Jaklem, advokátem,
sídlem Mírové náměstí 157/30, 412 01 Litoměřice,

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**,
sídlem Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha 2,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 11. 2018, č. j. MPSV-2018/225541-916, sp. zn. SZ/MPSV-2018/223561-916,

takto:

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Žalobci se podanou žalobou prostřednictvím právního zástupce domáhali zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 11. 2018, č. j. MPSV-2018/225541-916, sp. zn. SZ/MPSV-2018/223561-916, jímž bylo výrokem I změněno k jejich odvolání rozhodnutí Úřadu práce - krajské pobočky v Ústí nad Labem ze dne 12. 9. 2018, č. j. 18648/2018/RNL, kterým bylo rozhodnuto o vzniku povinnosti vrácení přeplatku dávky příspěvku na živobytí za měsíce 2/2017 až 8/2017 v celkové výši 86 457 Kč.

Předně je nutno uvést, že k podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), je legitimován ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti. Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Podle odst. 4 téhož ustanovení platí, že **zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout**.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující

její počátek. Odst. 2 citovaného ustanovení pak stanovuje, že lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence nebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením návrh odmítne, jestliže byl návrh podán předčasně nebo opožděně.

K výzvě soudu žalovaný předložil doklady o doručení žalobou napadeného rozhodnutí žalobcům. Na základě toho pak soud mohl zjistit, kdy žalobcům začala běžet lhůta pro podání správní žaloby, a následně posoudit, zda byla či nebyla zachována lhůta pro podání správní žaloby, neboť před vlastním meritorním přezkumem žalobou napadeného rozhodnutí je soud vždy povinen zabývat se tím, zda jsou splněny všechny zákonné podmínky pro tento meritorní přezkum, mezi které podmínka podání žaloby v zákonem stanovené lhůtě nepochybně patří.

Z předložené listiny (poštovní doručenky) soud zjistil, že napadené rozhodnutí bylo žalobkyni prostřednictvím držitele poštovní licence doručeno dne 18. 11. 2018 a žalobci dne 21. 11. 2018. Tento den, tj. 18. 11. 2018 v případě žalobkyně a 21. 11. 2018 v případě žalobce, je pak zapotřebí považovat za den oznámení ve smyslu běhu lhůty pro podání správní žaloby podle ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s.

Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle měsíců byl tedy v případě žalobou napadeného rozhodnutí u žalobkyně den **18. 11. 2018** a dvouměsíční lhůta pro podání správní žaloby tak žalobkyni skončila dne **18. 1. 2019**. V případě žalobce byl dnem určujícím počátek lhůty počítané podle měsíců den **21. 11. 2018**, dvouměsíční lhůta k podání správní žaloby tak žalobci skončila dne **21. 1. 2019**.

Z předmětné žaloby ovšem soud zjistil, že žalobci podali žalobu k poštovní přepravě dne **12. 6. 2019**; jak zjevně vyplývá z podacího razítka na připojené obálce.

Na základě předloženého dokladu o doručení žalobou napadeného rozhodnutí žalovaného a s ohledem na výše uvedená příslušná ustanovení s. ř. s. tak soudu nezbylo než učinit závěr, že předmětná žaloba byla podána opožděně, neboť nebyla dodržena zákonem stanovená dvouměsíční lhůta k jejímu podání. Proto byl soud nucen v intencích ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. žalobu jako opožděnou ve výroku usnesení ad I. bez dalšího odmítnout.

Jelikož soud rozhodl o odmítnutí návrhu, nerozhodoval samostatně o návrhu žalobců na přiznání odkladného účinku žalobě, neboť tento se stal bezpředmětným.

V důsledku odmítnutí žaloby současně soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve výroku usnesení ad II. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení. O soudním poplatku nebylo rozhodováno, neboť toto řízení je od soudního poplatku osvobozeno.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ústí nad Labem 3. července 2019

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
samosoudce